

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ενδιδόμενον τη επιμελείᾳ επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάνι, Κ. Γ. Ζησίον και Ι. Μ. Λαμβίγγη, διευθύνοντες.

Η ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΑΙ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑΙ

Δικαίως ἡ Ρώμη, ἡ ἀκριβέστερον εἰπεῖν ἡ ἀνωτάτη ἀρχὴ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας ἐπιλαμβάνεται πάσης καίριας ὅπως προφυλάξῃ τοὺς Χριστιανοὺς ἀπὸ τῶν σκλητῆρι τῶν νεωτεριστῶν, οἵτινες ὑπὸ μανίας ἀκατασχετοῦ κατεχόμενοι ἐναντίον παντὸς παλαιοῦ, καθήνησαν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου τὴν θειότητα ν' ἀμφισβητήσωσι καὶ νὰ κρίνωσιν αὐτὸ ὡς καὶ ὅτι σύγγραμμα, καλὸν ὅσον καὶ τὰ ἰδιότα των. . . .

Ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων ὁμως τῇ Ρώμῃ εὐσεβῶν οὐτῶν ὑποδείξεων καὶ διδασκαλιῶν πρὸς τοὺς πιστοὺς μέχρι τῆς καταδίκης πάσης ἐρεύνης τεινούσης εἰς τὴν νίκην τῆς ἀληθείας, μεγάλη ὑπάρχει ἀπόστασις· ἐντὶ δ' ὠφελείας μᾶλλον βλάβης γίνεται πρόξενος καὶ νισχύει τοὺς ἀσεβεῖς ὁ χαρακτηρίζων ὡς ἐπικίνδυνον νεωτερισμὸν τὴν ἀνακάθαρσιν τῶν σελίδων ἐκείνων τῆς ιστορίας, ἃς ἀνόσια συμφέροντα καὶ μαύρη ἐμπάθεια ἔχον ποτὲ κατασπιλῶσι.

Ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει πλέον ἀμφιβολίας περὶ τῶν σταυροφοριῶν· ὁ τελευταῖος τῆς λόγος ὑπῆρξεν αὐτοῦ καταδίκη κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἱερὸν προβαλόντες σκοπόν, — τὴν σωτηρίαν τῶν Ἀγίων τόπων ἀπὸ τῶν ἀπίστων, — ὥρμησαν κατὰ τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν καὶ δι' ἀναισχύντων σφετερισμῶν καὶ ἱεροσυλιῶν κατήσχυαν ἐαυτοὺς καὶ τὰς ἰδέας ἃς ἐπετηδεύοντο ὅτι ἐξεπροσώπων. Τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνει τις τὴν ἡμέραν ὅτι ἡ πίστις καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐνέπνεον τοὺς ἔρπαγας τῆς Δύσεως ἐν τοῖς ἀνοσιουργίαις, ἃς διέπραξαν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐν ἐκ τῶν δύο σημαίνει: ὅτι ἡ αὐτὴ ἀντιχριστιανικὴ ἐμπάθεια ἐξακολουθεῖ βασιλεύουσα ἐν τῇ Δύσει, ὅπερ ἀναληθές, ἡ ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπιβιώνονται ταπεινὰ συμφέροντα καὶ οἱ αὐτοὶ ὑποδεινύονται πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῶν τρόποι.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο φαίνεται προσεγγίζον μᾶλλον εἰς τὴν πολιτείαν, ἣν προσπαθεῖ νὰ μετέλθῃ ἡ Ρώμη ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμᾶς χώραις διὰ τῆς ὑπόουλου σταυροφορίας τῶν μοναχικῶν ἐκστρατειῶν καὶ σχολικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἀλλὰ δὲν θὰ ἐδικαιούμεθα, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, νὰ ἐρωτήσωμεν ἅπαξ ἔτι μετ' ἀληθοῦς χριστιανικῆς ἀλπίφειας καὶ ἀνευ τῆς ἐλαχίστης δόσεως χαιρεκακίας, διὰτί νὰ χύνεται ἀδίκως τόσον ὕδωρ ὑπ' ἐκείνων, ὧν αὐτὴ ὑπὸ τόσης κατέχεται δίψης;

Δὲν εἶναι καὶ ἀσκοπον καὶ ἀδικον καὶ θλιβερώτατον, ὅταν ἡν ἐποχὴν οἱ νεωτεριστὰ καὶ οἱ ἄθεοι περισφίγνουν τόσον ἀσφυκτικῶς τὴν Ρώμην καὶ πολιορκουσι τοὺς ἐν αὐτῇ, νὰ μὴ ἀγωνίζεται αὕτη τὸν τίμιον ἀγῶνα τῆς σωτηρίας καὶ ἐπιστροφῆς αὐτῶν τῶν ἰδίων τέκνων εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ νὰ δαπανᾷται εἰς ἔργα καὶ λόγους κατ' ἡμῶν, οἵτινες οὔτε βῆμα ποτὲ ἐξ αὐτῆς ἐξετράπημεν;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ μετὰ τὰ Φῶτα.

(Ματθ. 4, 12-17).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη,¹ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν,² καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρετ³ ἐλθὼν κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ,⁴ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου⁵ τοῦ Προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης,⁶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν,⁷ ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα,⁸ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου⁹ φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε.¹⁰ ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σημειώσεις.

1) Παρεδόθη = εἰς τὴν φυλακὴν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου. 2) Εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἐνθα εἶχε προτομαίσει τὸ εὐαγγέλιον ὁ Ἰωάννης. 3) Ἡ Ναζαρετ ἦτο μικρὰ πόλις καὶ ἀκατάλληλος, δι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς κατέστησε τόπον διαμονῆς κυριώτερον τὴν Καπερναοὺμ, προσφωτέραν ὡς κέντρον τῆς ἐν Γαλιλαίᾳ ἐργασίας αὐτοῦ. 4) Καπερναοὺμ πόλις κειμένη κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν τῆς λίμνης Γεννησαρετ ἐπὶ τῆς ἐμπορικῆς ὁδοῦ μεταξὺ Δαμασκού καὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης. — 5) Τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου. Ὡς ἐδηλώθη ὑπὸ τῶν προφητῶν ἡ ἐν Βηθλέμ γέννησις τοῦ Σωτῆρος, οὕτω προηγγέθη καὶ ἡ πρὸς ἐναρξιν τοῦ κηρύγματος ἀλλαγὴ τῆς κατοικίης αὐτοῦ. 6) Ὁ δὲν θαλάσσης = παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριάδος. 7) Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν = διότι κατωκεῖτο ὑπὸ πολλῶν ἐθνικῶν καὶ ἀλλοφύλων. 8) Φῶς μέγα = ὁ Σωτὴρ ἡμῶν. 9) Ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου = Ἡ ἄγνοια ἡ σκοτίζουσα τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου. — 10) Μετανοεῖτε κ.λ.π. ὁ Ἰησοῦς ἄρχεται τοῦ κηρύγματος διὰ τῆς αὐτῆς τοῦ Ἰωάννου, ἐκφράσεως.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς τοῦ Παύλου Β' 7—13.

Καθὼς ὅλα τὰ μεγάλα ἔργα δὲν κατορθώνονται διὰ μίαν, ἀλλὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, τοιοῦτοτρόπως καὶ τὸ μέγιστον ἔργον τοῦ Θεοῦ Σωτῆρος μας ἡ ἀναγέννησις δηλ. ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους σιγὰ σιγὰ ἤρχισε νὰ προβαίνει. Καθὼς δὲ ὁ ἥλιος ὅταν ἀνατελῇ καὶ εὖρη τὴν ἀτμόσφαιραν σκεπασμένην μετὰ παχὺ στρώμα ὀμίχλης δὲν τὸ διαπερᾷ ἀμέσως, ἀλλὰ βαθμυδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, τοιοῦτοτρόπως καὶ ὁ νοητὸς ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὅταν ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον εὗρε μίαν παχυλὴν ὀμίχλην, ἐν σκότει πνευματικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατόν ἀμέσως νὰ διαλυθῇ. Ὁ κόσμος ὅλος εὕρισκετο εἰς μίαν τέσον ζοφερὰν ἠθικὴν καὶ θρησκευτικὴν κατάστασιν, ὥστε ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἀθεία ἐσκέπαζε τὰ ὄμματα τῶν ἀνθρώπων καὶ δὲν τοὺς ἔφινε νὰ ἰδῶσι τὴν ἀλήθειαν. Τί λοιπὸν ἔπρεπε νὰ γίνῃ; Ἡ οὐράνιος διδασκαλία του, τὰ ἀπειρα θαύματα μετὰ τὰ ὁποῖα πάντα τὴν συνώδευε, ἡ δύναμις τῶν λόγων του καὶ ἡ μεγάλη πρὸς τοὺς πάσχοντας συμπάθειά του ὅλα

Καὶ οἱ Ἕλληνες πολλαὶς παρεξέτραπτον, ἀλλ' οἱ ἄνδρες εἰσὶ τὰ τέκνα τῶν περιστάσεων. Θέσων τὸν Ἄγγυλιν τὴν ἢ τὸν Ἀμερικανὸν στρατιώτην ἐν τῇ ἰδίᾳ θέσει. Ἕλληνας, ἄνευ φόβου ἡ περιορισμοῦ τῶ νόμου καὶ θὰ πρὸς πολὺ πλείονα. Ὑπῆρξα αὐτόπτης μάτους σκληροτάτων δὲ πρᾶχθαισιν ὑπὸ ἄλλων ναυτῶν ὑπερβαίνουσιν τὰς τῶν ἁλίων. Εἰς ἐξ αὐτῶν καταδιώκων πληγωμένον Ὀθωμανοὺς κολυμβῶντα πρὸς τὴν ξηράν, ἀφοῦ ἔλαβεν αὐτὸν ἐντὸς τοῦ πλοίου του καὶ ἐξήτασε τὰ θυλακίᾶ του, ἐπειδὴ δὲν χρήματα, τὸν ἐρόνευσε διὰ πιστολίου καὶ τὸν ἔτριψεν τὴν θάλασσαν. Ἐντὸς τοῦ πλοίου ἡμῶν ὑπῆρξεν εἰς καὶ ἓξ, ὅστις ἐφαίνετο ὅτι ἐδίψα τοῦ αἵματος τῶν αἰχμαλώτων περισσύτερον παντὸς ἄλλου· οὗτος δὲ ἦν Ἄγγλος! . .

ΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

ΟΘΡΥΑΔΑΣ

B'

ΣΠΑΡΤΙΑΤΑΙ ΚΑΙ ΑΡΓΕΙΟΙ

Οἱ ἐξακόσιοι ἦδη. Ἰδοὺ οἱ Ἀργεῖοι· σώματα ὑψηλά, εὐ-
ρύστερνοι μὲ βραχίονας καὶ μηροὺς καὶ κνήμας ἀδρά, μὲ
τοὺς μῦς στοργγύλους, λιθίνους, ἐκ τῆς εὐεξίας ἐρυθροὺς,
μὲ ἄρμους εὐκάμπτους καὶ ἀδιασπάστους, μὲ πρόσωπα χα-
ρίεντα, μὲ ὀφθαλμοὺς λάμποντας ἐκ πεποιθήσεως εἰς τὴν
νίκην. Εἶναι καὶ αὐτοὶ Δωριεῖς κατακτηταὶ τῆς Πελοπον-
νήσου καὶ Ἀχαιοί, τῆς Τροίας οἱ παρθηταί. Ὁ ἡγεμὼν αὐ-
τῶν Πηλεΐδης νεαρὸς ἀνὴρ, θαρραλέα ὄψις, ὀφθαλμὸς ἀπτόη-
τος καὶ ἀρχικός, εὐγενὴ ἔχει τοῦ σώματος τὴν ἀναδρομὴν.
Λάμπει ὡς ἄστρον μετοπωρινὸν ἐκ τῶν σιδηρῶν, δι' ἀργύ-
ρου καὶ χρυσοῦ τετορευμένων ὄπλων.

Ἰδοὺ οἱ Σπαρτιάται· σώματα τὴν ἁρμονίαν ἔχοντα καὶ τὴν σιδηρότευκτον ἰσχὺν ὑψηλῆς, ἀκμαίας πρίνου, με στήθη εὐρέα, με ὀσφὺν ἰσχυράν ἡρμοσμένην πρὸς τὸ σῶμα, με τὸ σῶμα ἐρυθρόμελαν ὡς ὀξειδωμένου χαλκίνου ἀγάλματος, με τοὺς μῦς σαφῶς διαγραφομένους—σιδηρος σφυρήλατος, εὐκαμπτος—με χαλυβδίνους ἄρμους, με ὄψεις παιδράς, με ὀφθαλμοὺς ἀστραπηβόλους. Δωριεῖς αὐτοί, νικηταὶ τοῦ αὐτῶν, σῶμα πελώριον, μελανόφαιον, ὄψεις γενναία, ὀφθαλμοὺς ἀφρόδηντος εἰς τῶν μαχῶν τὰς θυέλλας. Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μελαψόν εἶναι ἐκ τοῦ φλέγοντος τῆς Λακωνικῆς ἡλίου καὶ τῶν ἐπηρεϊῶν τοῦ ἐν ὑπαίθρῳ βίου, κόμη δὲ λευκάζουσα ἀπαλὴ ἐκόσμηι ὡς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους, μελανὴν ἀπὸ τὰς πυκνάς ἐλάτας, λευκὴ ἀπαλὴ καλύπτει νεφέλη.

H MONOMAXIA

Πάλιν εἰς τοὺς θεοὺς θυσίαι, ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν πολεμι-
 στῶν. Αἱ σάλπιγγες ὡς ἀετῶν κλαγγαὶ ἀνηλάλαξαν. Ὁ
 παῖς ὁ ἄνδρετος ἀντήχησεν εἰς τὸ βάθος τῆς κοιλάδος
 φαιδρός, καὶ ὡς ὑπὸ μακρομένου κύματος φερομένη ναὺς συν-
 τρίζεται ἐπὶ τοῦ ἀγρίου ριπτομένη τῆς ἀκτῆς σκοπέλου,
 οὕτω μετὰ τρομεροῦ βρόντου κατερράχησαν. ἐπ' ἀλλήλους
 τὰς ἀσπίδας συγκρούσαντες οἱ ἐξακρότιοι.
 Πυκνοὶ μὲ ἀδιάρηκτοι.

Πυκνοὶ μὲ ἀδιάρρηκτον τάξιν διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ τῶν ἀπειλῶν τῆς λόγχης προσπαθοῦσι νὰ διασπᾶσιν τοὺς ἐναντίους. Βρέμουσιν, ὡς κύματα θραυόμενα ἐπὶ τὰ βράχεια τῆς ἀκτῆς, συγκρουόμενοι αἱ ἀσπίδες καὶ βροντοῦσιν ἐπὶ τοῦ κράνους καὶ τοῦ θώρακος τῆς λόγχης τὰ κτυπήματα τῆς ἀργυρολαμποῦς. Πρόσωπα, τραχήλους, στέρνα, γαστέρα ἀνιλεῖς διελαύνει ἡ σιδηρὰ ἀκικὴ, δουποῦσιν, ὡς στῦλος ὑπὸ μοχλοῦ διακλονηθεῖς, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν καὶ πέραν εἰς τῶν μακάρων τοὺς ἀνθεμόεντας λειμῶνας αἱ ψυχαὶ τῶν εὐθυμοῖ, χρυσοπτέρυγες πετῶσιν. Οὐδὲμία φειδῶ τῆς ζωῆς οὔτοι, θύματα εἰς τὸν βωμὸν τοῦ μεγαλείου τῆς ἐαυτῶν πῆλως, θὰ πέσωσιν εἰς μίμησιν τῆς νεότητος μεταγενεστέρas.

Συνετρίβησαν τὰ δόρατα ἐπὶ τῶν ἀσπίδων, ἐρράγησαν
τὰ ξίφη τὰμφίστομα ἐπὶ τῶν σφυρηλάτων θωράκων. Κεῖν-
ται οἱ πλείστοι τὰς γενναίας ψυχὰς ἐκπνέοντες, μ' ἔσπα-
ραγμένα μέλη, μὲ τὸ αἷμα των τὸ εὐγενές ἐρυθραίνοντες
τὴν μητέρα αὐτὴν γῆν τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὸ πράσινον
χόρτον. Οἱ ζῶντες εἰσέτι εἰς ἓνα ὄγκον δεινῶς συστρεφόμε-
νοι μὲ τὰς ἀργοδικὰς μαχαίρας, μὲ τὰς ξυήλας¹ τὰς λα-
κωνικὰς, μὲ τοὺς ὀδόντας, μὲ τοὺς ὄνυχας σπαραττόμενοι,
κρημνίζονται πάντες εἰς τὴν γῆν. Οἱ σφόνδυλοι τοῦ ναοῦ τοῦ
Νεμεαίου Διὸς ὑπὸ δεινοῦ σεισμοῦ κρημνισμένοι, ἰδοὺ ἡ ὀδυ-

¹ Εἶδος μαχαίρας.

νηρά καὶ θαυμασία ἄμα εἰκόν. Σωρὸς ἐξακοσίων γγ'
 πρσόντων ὑπὸ τὰ κτυπήματα λαίλαπος κεραινῶν.

Ἀλλὰ ἐκ μέσου τούτων δύο ἐγείρονται· τὰ τραχύματα δὲν ἐμποδίζουν αὐτοὺς νὰ βαδίζωσιν. Αἱ φάιδ' αὐτῶν καίτοι ὑπὸ τοῦ αἵματος τῶν τραχυμάτων κεκαλυμμέναι καὶ τὰ σύμβολα τῶν ἀσπίδων αὐτῶν μαρτυροῦσιν ὅτι εἶναι Ἀργεῖοι. Οὐδένα βλέποντες ὄρθιον ἔστημιον, στρέφουσι ταχεῖς πρὸς τὴν Ἀργολίδα, τῆς νίκης γελοὶ κήρυκες. Δὲν ὑψοῦσι τὸ βλέμμα εὐγνώμονες πρὸς ἐπὶ ὑψηλῶν λόφων ἰδρυμένα ἱερά. Ἐλησμονήσαν ἅπαντες τοὺς θεοὺς.

Τὰ βαρέα αὐτῶν βήματα δὲν ἀκούονται πλέον ἐν τῇ
διαδί, δὲν ἀκούεται πλέον ἢ κλαγγὴ τοῦ ξίφους προσ-
μένου ἐπὶ τῶν θωράκων αὐτῶν. Μόνον τῶν περίξ ὀρέων
ἀναισθητοὶ κλιτύες καὶ ὁ μακρὸς μέχρι τῆς Εὐα¹
ἀντηχοῦσιν ἐκ τῶν στεναγμῶν τῶν ὑπὸ σκληρῶν τραυ-
κατασκοπέντων μαχητῶν.

Μετὰ μικρὸν τοῦ θανάτου ἡ ἡρεμία ἐν τῇ κοιλάδι.
ἄνωθεν ἀκούονται αἱ κραυγαὶ τῶν γυπῶν καὶ μακρο-
ὤρυγαί ἐπερχομένης ἀγέλης λύκων.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Πολλοὶ τῶν ἐπικριτῶν τῶν Ἑλλήνων φαίνονται
νοῦντες τὴν παρελθούσαν ἱστορίαν αὐτῶν. Ἄν οἱ
εὐρίσκοντο ὑπὸ δουλείαν εἰς ἣν καὶ οἱ Ἕλληνες
λικῇν βαρβαρότητα, πιθανῶς δὲν θὰ ἀνέκυπτον τόσον
πρὲς τὴν ἐκ τῆς δοκιμασίας. Καίτοι ἡ Εὐρώπη φαίνεται
τοῦ παρόντος ἐπιλήσμων τῆς ὀφειλῆς ἣν ὁ πολιτισμὸς
ἀνθρώποτης ἐξ ἴσου ὀφείλουσι πρὸς τὸν ὑπὸ μέγαλον
σόντων πεπρωτισμὸν τοῦτον λαόν, εὐελπιστῶ ἐν τῇ
ὅτι δὲν ἀπέχει πολὺ ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ συνασθάνῃ
καθῆκον τῆς καὶ θὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας ὅπως
ματοποιήσωσι τὰς ἐλπίδας, αἷς διὰ μέσου αἰώνων κατα-
στεύσεως στερεῶς ἔδρεψαν, τὴν ἔνωσιν, λέγω, διεσπάρ-
των μελῶν τῆς φυλῆς των. Ἐὰν ἡ Ἀγγλία εἴχε
ἓνα Βύρωνα, ἡ εὐλογημένη αὕτη συνένωσις ταχέως
νατο νὰ ἐπιτευχθῇ. Εὐθηνοὶ ἐν τούτοις μυκτηρισμοὶ
κατέστησαν σήμερον τὸν γενναίόφρονα ἐνθουσιασμόν
ἀνῆλθωσεν ἐκείνον.

J. Hackett

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀποστείλαντας συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ νου-
 Διεύθυνσις ἀντεπιστέλλει καὶ ἐντεῦθεν τὰ εὐχαριστήρια καὶ τὰ
 της. Δ. Χ. Σ: ἄ τ ι σ τ α Γνωρίζομεν τὰς δυσχερείας τῶν
 καὶ δι' αὐτὸ δὲν ζητοῦμεν νὰ κατανικήσωμεν παρὰ τὰς ἰδίας
 —Μ.Ν. Σ μ ὁ ρ ν η ν Ἐάν ἕκαστος ἀπεστείλλε τὸ ἐλάχιστον
 θὰ εἴχομεν ᾗδὲ διπλασίαν τὸν ἀριθμὸν. Χ. Κ. Π ἄ τ ρ α ς Ἡ
 λωσις ἡμῶν ἀφορᾷ μόνον τὰ σχολεῖα. Ἐν τούτοις θὰ στα-
 Σ. Σ. Βραίλαν. Πάντοτε. —Ν. Π. Οὐχὶ μίαν σφίραν δι' ἑκά-
 ἀλλὰ δι' ὄλους δυνάμεθα. —Κ. Τ. Δ ε ρ θ ε κ ι σ τ α ν Δωρε-
 δημοσιεύθῃ ἐκ φ. 37. —Δ. Κ. Κ α ρ π ε ν ῆ σ ι ο ν Π. Ἀπο-
 π α ρ ι σ σ ῖ α ν Σειραὶ ἐστάλῃσαν. Δ. Τ. Λάρισσαν.
 λησαν, εὐχαριστοῦμεν. —Ζ. Ζ. Β ρ α ῖ λ α ν Ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 φορούμεθα καὶ ἡμεῖς αἰσθημάτων πάντοτε. —Γ. Π. Ἀ ρ γ ο ὦ
 Σ. Κ α λ α μ α ς, Στ. Ν. Μ. Ἀ ρ τ α ν, Π. Μ. Λ ὀ ο υ ς Ζητή-
 Μ. Μ ἄ ν τ ζ ε σ τ ε ρ, Ε. Α. Π α ρ ι σ ῖ ο υ ς. Ἀπο-
 ἀπεστάλῃσαν. —Ἡ τροποποίησις τῶν ἀποστολῶν ἀπεφασίσθη
 γίνῃ κατὰ Μάρτιον ὅτε ἀρχεται τὸ δέκατον ἔτος τῶν «Πατρῴων»
 Ἀντ. Δ. Ὁ ὁ η σ σ ὅ ν. Εὐχαρίστως.

¹ Εἶσα ἱερὸν Διονύσου, ἕως ἔπου σήμερον ἡ μὲν τῆς Λουκῆς

¹ Εἶδος μαχαίρας.